

ПИСМО IV

Цариградъ 1842 г.

Добрий ми приятелю Н. Н.

Пакъ не ми писа отговоръ! нъ азъ като се научихъ вече на характера ти и като знамъ, че имашъ и други планове и занятия. или че нѣма нищо любопитно да ми съобщишъ, нѣма да ти вързвамъ това за кусуръ, нъ и ти нѣма пѣкъ да се уморявашъ да прочиташъ писмата ми, или да ти дотѣгне отъ тѣхъ, че били доста дълги и не толкозъ интересни за тебъ! Недѣй казва това, защото азъ съмъ увѣренъ, че, като захванешъ да ги прочиташъ, не ги четешъ съ прозяване, нъ туку чакашъ по-надолу, да видишъ нѣщо по-интересно или по-любопитно за тебе изъ новинитъ въ Цариградъ, тѣзи Огоманска сега, а прѣди Византийска столица, която Гръцитъ изгубихъ отъ несъгласията си и злобността си!!

Хади пѣкъ въ днешното си писмо, да ти спомяхъ нѣщо за любопитното тукъ избирание на Вселѣнския патриархъ. Щомъ умрѣ той или падне отъ Патриаршеския прѣстолъ съ Султанска заповѣдъ по причини политически, или негодувания народни, то тутакси става народно събрание отъ избирани, духовни и мирски и отъ еснафитъ въ Цариградъ, отъ които избилетвовать най-много Караманлийскитъ бакали изъ цѣлата столица, които напѣлватъ Патриаршията съ множеството си и съ тѣхнитъ гюрюлтии и прѣпирни, сѣ на турски езикъ; защото както баснословятъ тукашнитъ Византийцитъ, били чистъ народъ Гръцки отъ гръцко происхождение, пѣкъ Турцитъ, като завладѣли тѣхъ мѣста, на възрастнитъ били изрѣзали язицитъ, тѣ тѣй си били изгубили своя езикъ и начнали да говорѣтъ Турски, а Патриаршията, за да ги